

col. 2,

33 Linhas *unc*
1459

174
4

¶ Annei Lucii Seneca de quattuor uirtutibus
Liber incipit.

q **V**atuor uirtutum species multoz sapientum sententis diffinite sunt: quibus humanus animus comptus ad honestatē uite possit accedere. Harum prima est Prudentia: secunda magnanimitas: tertia cōtinentia: quarta iustitia. Singule igitur his officiis que subter annexa sunt honestū ac morigeratū uirū efficiūt

¶ De Prudentia.

q **V**isq; ergo Prudentiā sequi desideras tunc per rationē recte uiues: si oīa prius existimes & perpeneses: & dignitatem rebus nō ex opinione multorum: sed ex eaz natura constituas. Nam scire debes: quia sunt que uidentur bona esse & nō sunt: quedā uero nō uidentur bonā esse & sunt. Quecunq; autē ex rebus trāsitoris possides nō mireris: nec magni existimes qđ caducum est: ne apud te que habes tanq̄ aliena seruabis: sed pro te tanq̄ tua dispenses & utaris. Si prudentiā amplecteris ubiq; idem eris: & prout rerum & tps uarietas exigit ita te accōmodes temporī: nec te in aliquibus multes sed potius aptes: sicut manus que eadem est & cū in palmā extenditur: & cum in pugnā astringitur. Prudentis est examinare cōsilia & non cito facili credulitate ad falsa probari. De dubiis non diffinias sed suspēsam tenesniam. Nihil affirmes quia non omnis uerisimiliter statim uerū est: sicut & sepius qđ primū incredibile uidet nō cōtinuo falsum ē: crebro siquidē faciem mendacii ueritas retinet. Crebro mendacium specie ueritatis occultitur. nam sicut aliquando tristem frontem amicus & blandā adulator ostendit: sic uerisimiliter colorat & ut fallat uel surripiat conatur. Si prudens esse cupis in futura prospectum intende: & que possint contingere animo tuo cuncta propone. Nihil tibi subitū sit: sed totum ante prospici

cias: nam qui prudens est nō dicit: non putauī hoc fieri:
quia non dubitat sed expectat: non suspicat sed cauet. Cu
fufcūq; causam requirere: & cū initia inueneris exitū co/
gitabis. Scito in quibusdā te pseuerare debere: quia cepi/
sti: quedam uero nec incipere in qbus pseuerare est noxi/
um. Prudens fallere non uult: nec falli potest. Opiniones
tue iudicia sint. Cogitationes uagas & uelut somnio siles
non recipies: quibus si animū tuum oblectaueris cū oīa
disposueris tristis remanebis: sed cogitatio tua stabilis sit
& certa: siue deliberet: siue querat: siue contemplet: nō re/
cedat a uero. Sermo quoq; tuus nō sit inanis: sed aut sua/
deat: aut moneat: aut consolet: aut precipiat. Lauda parce.
uitupa parcius. Siliter enim reprehensibilis est nimia lau/
datio ut imoderata uituperatio: illa siqde adulatione: ista
malignitate suspecta est. Testimoniū ueritati nō amicitie
reddas. Cum consideratione promitte. plenius q̄ pmise/
ris presta. Si prudens es animus tribus tpibus dilpense:
presentia ordina: futura provide: preterita recordare. Nā
qui nil de preterito cogitat perdit uitam: qui nil de futu/
ro premeditat in oīa incautus incidit. Propone autē aīo
tuo & mala futura & bona: ut illa sustinere possis: ista mo/
derari. Non semper in actu sis: sed interdū aīo tuo reqem
dato: ut requies ipsa pena sit sapientie studiis & cogitatio
nibus bonis. Nam prudens nunq̄ ocio marcet: aliquādo
animū remissum habet nunq̄ solum. Accelarat corda
perlixa expedit dura mollit: ardua exequat. Scit enim qd
qua uia aggredi debeat: & cito singula & distincte uidet.
Consilia preteritoꝝ ex apertis obscura estimat: ex paruis
magna: ex proximis remota: ex partibus tota. Nō te mo/
ueat dicentis auctoritas: ne quis: sed quid dicat intendito.
nō q̄ multis sed q̄libus placeas cogita. Id quere qd possis
inuenire. id disce qd possis scire. id opta qd optari coram
bonis pōt. nec altiori te rei imponas in qua stanti tibi tre

149
8

mendū: descēdenti cadendū est. Tunc cōsilia salutaria tibi aduoca cū tibi alludit uite huius prosperitas tunc te uelut in lubrico retinebis ac sistes. Nec tibi dabis impetus liberos sed circūspicies quo eundū sit & quousq; non

¶ De Magnanimitate.

magnanimitas uero que & fortitudo dicitur mī sit animo tuocū magna fiducia uiues liber intrepidus. alacer. Magnū humani animi bonū est nō tremere sed constare sibi & finem huius uite intrepidū expectare. Si magnanimus fueris nunq̄ indicabis tibi contumeliā fieri de inimicis: dices non nocuerūt mihi sed animū nocendi habuerunt. Et cū illos in potestate tua uideris uindictā putabis uindicare potuisse. Scito enī magnū uindictę genus esse ignoscere. Neminem susurro appetas. Neminem suffodias. palam egredere. Non geres conflictum nisi indixeris: nam fraudes & doli imbecillū decēt. Eris magnanimus si pericula nō appetas ut temerarius: nec formides ut timidus: Nam timidum nō facit animū nisi reprehensibilis uite conscientia.

¶ De Continentia.

Continentiam uero si diligis circūcide superflua & in arctum desideria tua constringe. Contempera te cum natura pascat: non quantum cupiditas expetat. Si continēs fueris usq; eo preme ut te ipso contentus sis: nam qui sibi satis est cum diuitiis natus est. Impone concupiscentię tue frenum. Omniaq; blandimenta que occulta uoluptate animum trahunt reice. Ede citra cruditatem: bibe citra ebrietatem. Obserua ne in conuiuio uel in qualibet uite cōmunitate quos imitaberis damnare uidearis. nec presentibus delitiis inhere bis. nec desiderabis absentes. uictus tibi ex facili sit: nec ad uoluptatem sed ad cibum accede. Palatum tuum famem excitet non saporē. Desideria tua paruo redime

quia hoc tantum curare debes ut desinant: atq; ita quasi ad exemplar diuinum compositus a corpore ad spiritū quantum potes adducere. Si continentie studes: habita non amene sed salubriter. Nec dominū notum esse uelis a domo: sed domū a domino. Non tibi affingas quod eris: nec quod es magis q̄ es uideri uelis. Hoc magis obserua ne paupertas tibi imunda sit: ne parsimonia sordida: nec simplicitas neglecta: ne leuitas languida. Et si tibi res imunda sit ne parsimonia sordida: ne simplicitas neglecta: leuitas languida. Et si res tibi exigue sunt: nō tamē anguste: nec tua desinas: nec aliena mireris. Si continentiam diligis turpia fugito anteq̄ accedant. Nequaquam alium uereberis plus q̄ te. Omnia preter turpitudinē crede tolerabilia. A uerbis quoq; turpibus abstineto: quia licentia eorum impudentiam nutrit. Sermones utiles magis q̄ facetos & affabiles ama: rectos potius q̄ obsecundantes. Miscebis interdum seriis iocos: sed temperatos & sine detrimento indignationis & uerecundie: nam reprehensibilis risus est si imodicus: si pueriliter effusus: si muliebriter fractus. Odibilem quoq; facit risus: aut superbum & elatus aut malignus: aut furtiuus: aut alienis malis euocatus. Si ergo tempus iocos exigit: hos quoq; cū dignitate sapientie gere: ut te non grauet quicq̄ tanq̄ asperum: nec cōtemnat tanq̄ uilem. Non erit tibi scurrilis sed grata urbanitas. Sales tui sine dente sint: ioci sine uilitate: risus sine cachino: uox sine clamore: incessus sine tumultu. Quies tibi non desidia sit. Et cum ab aliis luditur: tu sancti honestiq; aliquid tractato. Si continēs es adulationes euita: sitq; tibi tam triste laudari a turpibus q̄ si laudaris ob turpia. Letior esto quotiens displices malis: & malorum de te existimationes prauas ueram tibi laudationem conscribe. Difficillimū continentie opus est. assentationes adulatorū repelle: quoz sermones animū quadā

140
2

uoluptate resoluunt. Nullius per assentationem amicitiam merearis: nec ad tuam promouendam per hanc aditum aliis pandas. Non eris arrogans. non audax. Submittere te non proicies grauitate seruata. Admoneberis libenter. reprehenderis patienter. Si merito te obiurgauit aliquis scito quia profuit. si in merito scito quia prodesse uoluit. Non acerba sed blanda timebis uerba. Est uitioꝝ fugax ipse: alioꝝ uero nec curiosus scrutator: neq; acerbus reprehensor: sed sine exprobratione corrector: ita ut ammonitionem nihil: hilaritatem premas: & errori facile ueniam dato. nec extollas quenquam nec eiicias. Dicenti est tacitus auditor: audienti promptus receptor. Requirenti facile responde. Contendenti facile cede. Nec iniurgia exercitationesq; descondas. Si continens es & animi tui motus & corporis obserua ne indecori sint. Nec ideo illos contempnas quia latent: nam nihil differt si nemo uideat cum ipse illos uideas. Mobilis esto non leuis: constans non pertinax alicuius rei scientiam te habere nec ignotum sit nec molestum. Omnes tibi pares facies si inferiores res superbiendo non contempnas: si superiores recte uiuendo non timeas. In reddenda officiositate neq; negligens neq; exactor appareas. Cunctis esto benignus: nemini blandus: paucis familiaris: omnibus equus. Seuerior est iudicio quam sermone uita quam uultu. Ultor clemens: seuitie detestator. Fame bone neq; tue seminator: neq; aliene inuidus. Rumoribus criminibus minime credulus: sed potius malignis que per speciem simplicitatis ad nocendum aliquibus subrepunt oppositissimus. Ad iram tardus: ad misericordiam pronus: in aduersis firmus: in prosperis cautus & humilis: occultator uirtutum sicut alii uitioꝝ. Vane glorie contemptor & bonoꝝ quibus peditus non elatus ostensor. Nullius imprudentiam despicias. Rari sermonis ipse ad loquendum patiens. Seuerus ac seruis sed bila

ris nō aspernans. Sapientie cupidus & docilis. Que nostri sine arrogantiā postulanti impartiri. Que nescis sine occultatione ignorantie tibi postula impartiri.

¶ De iustitia.

iustitie post hec opus est. Quid est autem iustitia nisi nature tacita conuentio in adiutoriū multorum inuenta. Et quid est iustitia nisi non solū nostra constitutio sed diuina lex & uinculum societatis humane. In hac non est quod estimemus quid expediat. Expedi enim quicquid illa dictauerit. Quisquis ergo hanc sectari desiderans: time prius deum si illum in hoc imitaueris ut uelis omnibus prodesse nulli nocere: & tunc te iustum uirū appellabunt omnes. sequentur. uenerabuntur. & diligunt. Iustus enim ut sis non solum nō noceris: sed etiam nocentes prohibebis: nam nihil nocere nō est iustitia sed abstinentia alieni est. Ab his ergo incipe ut nō auferas & ablata aliis restitue ut ad maiora proueharis. raptoresq; ipsos ne aliis timendi sint castiga & cohibe. Ex nulla uocis ambiguitate controuersiam neces: sed qualitatem animi speculari. Nihil tibi intersit an firmes an iures. De religione & fide scias agi ubicunq; de ueritate tractat: Nam & si iureiurando deus nō inuocet & nō inuocanti testis est: tamen nō transies ueritatem ne iustitie transies legem. Quod si aliquando contigerit mendacio uti: utere non ad falsi sed ad ueri custodiam. Et si contigerit fidelitatem mendacio redimere nō mentieris: sed potius excusabis te: quia ubi honesta causa est iustus secreta prodit: tacenda enim tacet & loquenda loquitur. Atq; illi ita pax est & segura tranquillitas: dū alii a malis uinciunt ab illo mala. Hec ergo si studere curaueris letus & intrepidus: cursus tui finem expectas prospicies: tristitia huius mundi hilaris tumultuosa quietus extrema securus.

147
10
Quo hanc uirtutum sit moderanda mensura.

¶ De mensura Prudentie.

b
lis ergo institutioibus hec quatuor uirtutum species perfectum te facient uirum si mensura rectitudinis earum equo uiuendi finem seruaueris.

Nam prudentia si terminos suos excedat: callidus & paueundus cunctis eris inuestigator latentium & scrutator qualiumcunq; nozarum ostenderis notaberis timidus: suspiciosus: attentus: semper aliquid querens: semper aliquid conuincens: & qui subtilissimas suspitiones tuas ad deprehensionem alicuius impingas admissi monstrabis digito astutus: uersipellis & simplicitatis inimicus: comedatorq; culparum: & proptremo uno nomine a cunctis malus homo uocaberis. In has ergo maculas prudentia imensurata perducet. Quicumq; in illa mediocri lance persistit: nec obtusum in se habet aliquid nec uersutum.

¶ De moderanda Fortitudine.

m
Agnanimitas autem si se extra modum suum extollat: facit uirum minacem. inflatum. turbidum quietum. & in quascunq; excellentias dictorum atq; factorum neglecta honestate festium: qui momentis omnibus supercilia subrigens ut bestiarius etiam quieta excitat alium ferit: alium fregit. Sed quis audax sit impugnatore: tamen multa extra se ualentia ferre non poterit: sed aut miserum appetit finem: aut erumnosam sui memoriam derelinquit. Mensura ergo magnanimitatis est nec timidum esse hominem nec audacem.

¶ De modo Temperantie.

c
Ontinentia deinde his terminis te astringat. Caue ne parcus sis. ne suspiciose & timide manum non trabas: nec in minimis speculam ponas. Nā talis & tam circumcisa pudebat integritas. Hac ergo mediocritatis linea continentiam obseruabis: ut nec

uoluptati deditus: prodigus & luxuriosus appareas: nec
auara tenacitate sordidus aut obscurus existas.

¶ Quibus terminis sit mutanda iustitia.

¶ Iustitia postremo eo mediocritatis tenore tenenda est: ne ductum iugiter leui immotam semper animi rationem negligētia subsequatur: dū neq; de magnis neq; de minimis errantium uitiis corrigendi curam geris: sed licentiam peccandi: aut alludentibus tibi blande: aut illudentibus proterue permittis. Neq; rursus nimia rigiditate & asperitate: nihil uenie aut benignitatis reseruans societati durus appareas. Ita ergo amabilis iustitie regula tenenda est: ut reuerētia discipline eius: neq; nimia negligentie cōmunitate despecta uilescat: neq; seueriori atrocitate durata gratiā humane amabilitatis amittat.

¶ Conclusio predictorū.

¶ Si quis ergo uitam suam ad utilitatem non tantū propriam sed & multoz inculpabiliter ascisci desiderat hāc predictorū uirtutum formulam pro qualitatibus temporū: locorū: personarū: atq; causarū recto tramite teneat: ut uelut in quodam meditullio summitatis insistentis: quasi per abrupta altrinsecus precipitia: aut ruentē compos esse deuitet insaniam: aut deficientem contemnat ignauiam.

¶ Explicite liber Senecę de quatuor uirtutibus.

Ine
1459